

A MAG ÖNTÖZÉSE

2016. július 24.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Köszöntjük azokat, akik először vannak ma itt, és szeretnénk, ha itt maradnátok, mert lesz egy olyan része az istentiszteletnek a legvégén, ami már kötetlen formában van. Ott be fogunk teljesedni Istennek a drága Szent Lelkével, vagy Szent Szellemével, és az hoz egy olyan teljességet nektek, ami által könnyebbé válik az a futás, ami előttünk áll.

Merthogy próbák és *megpróbáltatások* vannak, ezt nem titkolja a Szentírás. Mindenkinek másban kell *megállnia*, de ha a Szellem bennünk van és tudjuk azt az igazságot, hogy a *nagyobb* lakik bennünk, akkor mindenben könnyen át tudunk menni, és nagyobb dicsőséget tudunk megélni, az Ő dicsőségére. Ámen! Ez nagyon fontos dolog.

A *magvetés* volt a múlt hét tanítása. Márk evangéliuma szerint olvastuk végig Jézus legcsodálatosabb példázatát. Jézus azt mondta erről a példázatról, hogyha ezt nem értjük meg, akkor az összes többi hogyan fogjuk megérteni? Mintha arra utalt volna, hogy ez az *alapja* a példázatoknak, és Isten királyságának.

Hogyha ezt a példázatot nem értitek – mondta a tanítványoknak, amikor értetlenül álltak, hogy miről beszél –, akkor a többi hogyan fogjátok megérteni? Érdemes még egy kis időt szentelni ennek, és megnézni, hogy milyen *kincsek* vannak itt elrejtve.

Miközben belenézünk ennek a drága szent világosságnak a tükrébe, az Isten Igéjébe, mindenki fog látni belőle valamit – hiszem, megvilágosodást –, hogy hol van *akadályozva* az ember abban, ha hiszi az Igét, és kincsként őrzi a szívében, és várja, hogy az gyümölcsöt terem, de még nem termett úgy, ahogy szeretnénk.

Akkor ezekre a pontokra, ahol akadályoztatások vannak az életünkben, ma rá fogunk látni. Ezt megkérjük ma az Atyától, hogy *nyissa meg* a füleket és a szemeket, hogy rálássunk az életünkre! Hol vagyunk olyan helyen, ahol esetleg köves a talaj, vagy felnövekedett a konkoly és a gaz, és elfojtja az Igét?

Hol van az életünkben az, amit az Ő kegyelméből, ha meglátunk, többet teremhetünk. Ez a célja a mai üzenetnek. Azt hiszem, hogy nyitva vannak a szívek erre ma, hogy befogadjunk belőle világosságot. Ámen. A Jézus nevében! Nyissuk ki a Bibliánkat a Máté evangélium 13. fejezeténél! Itt fogjuk elolvasni a *magvető* példázatát.

Ha megértjük majd azt hogyan is *működik* Isten királysága – hogy magról kell növekednie, és a magvető hinti az Ő Igéjét, és az Ige Isten Igéje –, meg fogjuk látni, hogy a különböző *talajok*, ahova esik a mag, igazából az *okozói* annak, hogy nem minden mag terem egyformán.

A magvető ugyanazokat a magokat hinti az életünkbe, a szíveinkbe. Ha megértjük majd ezt, nem írjuk majd Istennek a kárára, hogy engem például nem gyógyított meg, mert nem akart.



Vagy nem tudjuk okolni Istent olyan gonosz vádakkal, amivel a világ érinti Őt, hogy Isten hogy engedhette meg, Isten hogy tehette, hogy engem például ilyen bajokba engedett, vagy büntetett – sok vallásos mondja így. Isten ezzel büntetett engem! – és sorolják a betegségeiket.

Megint mások azt mondják, hogy Isten dicsőségére szenvedjük ezt a betegséget. Ők nem ismerik az alapelveket. Pont azt, amiről Jézus itt beszélt: ha ezt a példázatot nem értitek, akkor a többit, Isten országának az áldásait miként fogjátok megérteni?

Ez *kulcs*, ezért kell visszamennünk ide, és olvasnunk és olvasnunk, és tanulmányoznunk a magvető példázatát, mert ebből meg fogjuk érteni, hogy Isten *egyenlő esélyeket* ad mindenkinek. Ugyanazt a *magot* szórja, az Ő romolhatatlan magját a szívekbe. Minden egyes hívő ugyanolyan esélyekkel indul Istennél. Ezt meg tudjuk belőle érteni egyrészt.

Másik kérdés, ami majd felmerül a magvető példázatából, amikor olvassuk, hogy melyik az a gazda, aki nem azért veti a magokat a földbe, hogy azok bőven teremjenek? Van olyan gazda köztünk? Nincs. Minden egyes gazda, aki magot vet a földjébe, az *jó reménységgel* veti, és *elváró hittel*, hogy az gazdagon fog teremni, hogy az *százszorosát* fogja teremni.

Írja az Ige, hogy lehet harminc-, hatvan-, százszorosát teremni a termőföldben, de vannak különböző példái Jézusnak, amikor egyáltalán nem terem. *Ugyanaz a mag* kerül a földbe, és *mégsem terem*. Ennek a tükrében szeretnénk elkezdni olvasni a magvető példázatát.

MÁTÉ 13,1–23.

1. Azon a napon kimenvén Jézus a házból, leült a tenger mellett.

2. És nagy sokaság gyülekezék hozzá, annyira, hogy Ő a hajóba méne leülni; az egész sokaság pedig a parton áll vala.

Sokan jártatok a Genezáreti tónál, a gyönyörű szép Galileai tengeren. Több neve van, ugyanaz a tó, ami nagyon jó akusztikai képességekkel bír, hogyha láttátok, ennek a tónak egyik oldalán hegyek vannak, és van egy sík, laposabb része, ahova leültette Jézus a tömeget.

Ő bement a tónak arra a részére, hogy visszaverődjenek a hanghullámok a hegyoldalról. Egy fantasztikus akusztikával rendelkezik. Ötezer embernek volt képes prédikálni. Egy gyönyörű kép ez, hogy Jézus tanítani kezdett a sokaságnak, akik hozzá mentek.

3. És sokat beszélt nékik példázatokban, mondván: Ímé, kiment a magvető vetni,

A magvető *elvetett* magjai nem mások, mint az Isten beszéde. Azt Jézus majd mondja a következő sorokban.

4. És amikor ő vet vala, némely mag az útfélre esék; és eljövén a madarak, elkapdossák azt.

5. Némely pedig a köves helyre esék, ahol nem sok földje volt; és hamar kikele, mivelhogy nem volt mélyen a földben.

Nem volt lehetősége *gyökereket* eresztetni.

6. De mikor a nap felkelt, elsüle; és mivelhogy gyökere nem volt, elszáradott.

Kiégett, kiszáradt, mivel gyökere nem volt, teljesen *elszáradtak* ezek a magok.

7. Némely pedig a tövisek közé esék, és a tövisek felnevelkedvén, megfojták azt.

Itt növekedésnek indulnak a magok, de sajnos *más is növekszik* vele. Itt tovább jutottunk, mint a kövek közé esett magnál, ott nem tudott gyökeret sem verni. Itt elkezdi gyökeret verni, és növekszik a gyökere, úgy növekedne felfelé is, és gyümölcstermésre készen állna már, de mégsem sikerül gyümölcsöt teremnie. Mert valami más még növekszik vele.



Ezek a *gazok* és *tövis*ek, ezek szintén ott vannak a földben, és az a *föld*, amiről Jézus beszél, az az ember szíve. Ez majd a magyarázatból kiderül, hogy az *emberi szíveket* hozza különböző példázatban. Mert *mást is hordoznak* a szívükben, mint Isten Igéjét. Azok előtérbe kerülnek, és *elfojtják* az igei magokat.

Némely pedig a *tövis*ek közé esék, és a *tövis*ek felnevelkedvén, megfojták azt. Az igei magokat, amiket az Úr maga plántál a szívünkbe, az életünkbe. *Nem fog teremni* az életünkben, pedig hiszünk benne, megvalljuk, imádkozzuk, elváró hittel vagyunk, és mégis valami még növekszik vele, ami nem odavaló, nem abba a plántaföldbe való, és megfojtja az igei növekedést, a gyönyörű plántákat. Nem tud teremni.

Ez szörnyű, mert az ember ámitja magát, hogy igenis én megtermem Isten országában, amit kell, de nem gyomlálja ki a földet, és megenged olyan dolgokat, ami nem oda való a szívében. Az gyorsabban növekszik. Erőt vesz a gyönyörű plántamagokon és a növekményeken, és *elfojtja* azokat.

Nincs termés az életünkben, pedig minden lehetőségünk megvan rá, mert hallottuk az Igét. Ez a mag úgy került oda a földbe, hogy hallottuk az Igét, az gyökeret vert, és növekedni kezdett. Mégsem lesz termés. De a vigasztalásunkra van, hogy Jézus megemlíti a 8-as versben:

MÁTÉ 13,1–23.

8. Némely pedig a jó földbe esék, és gyümölcsöt termett, némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.

Mondjuk mindannyian: mi jó földje vagyunk Istennek. Hogy magunkat erre a helyre helyezzük, már most a hitünkkel és szavainkkal. Mi Istennek jó földje vagyunk a Jézus nevében! Ezt magunkról állítani kell, ez az első hely. Ki kell jelenteni magunkról. Én arra törekszem, hogy Istennek *jó földje* legyek! Nézzük meg, mit terem ez a jó föld.

Némely pedig a jó földbe esett, és gyümölcsöt termett, némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit. Azért egy harmincszoros termés is nagyon jó termés. Magunkat nem kell versenyhelyzetbe helyezni, csak az *Úrra tekintve* hinni kell ebben a *növekedésben*, és az fog jönni az életünkre. Jézus hozzáfűzi:

9. Akinek van füle a hallásra, hallja.

Ennyi a példabeszéd.

10. A tanítványok pedig hozzá menvén, mondának néki: Miért szólasz nékik példázatokban?

11. Ő pedig felelvén, monda nékik: Mert néktek megadatott, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, ezeknek pedig nem adatott meg.

A mennyek országának vannak *titkai*. Nem minden hívő látja át ezeket. A mennyek országának titkai nem nyílnak meg egyetlen nap alatt egyetlen embernek sem, aki oda belép. Ezek titkok, amit Isten *kegyelméből lát át* az ember, hogyha egyre mélyebbre és mélyebbre belelából, ha *időt tölt* vele és megismeri, az megnyílik, és növekszik a hallásunk, növekszik a megértésünk, így *nyílnak meg* ezek a titkok.

Nem lehet Istenre kenni azt, ha valami nem úgy van, ahogy elkezdjük hinni, vagy ahogy elvártuk, vagy ahogy imádkoztuk. Isten országának megvan a rendje, hogy az miként működik. Pontos rendje van. *Szellemi törvények* szerint működik. Ezeket Isten közli velünk.



Ezeket meg kell ismerni, és Isten ezeket titkoknak nevezi, azt jelenti, hogy a fizikai szemünkkel nem látható. Egy láthatatlan birodalom *vezérli* a láthatókat. Ha tetszik nekünk, ha nem. A mennyek országának titkai vannak. Akarjuk-e megismerni ezeket?

Minden vágyam az, hogy jövőre többet tudjak erről a birodalomról, ahova beleszülettem, mint ahol most vagyok. Neked is így van a szíveden? *Vágyakozunk* oda beljebb menni. Ezek titkok, Jézus mondja. Néktek adatott, hogy *megismerhessétek* a mennyek országának titkait.

Jelentsd most ki: *nekem megadatott, hogy megismerjem Isten országának titkait!* Amikor az Igét olvasod, azonnal öltsd fel magadra azt a részt, amit szeretnél! Amikor idejutsz ehhez a példabeszédhez, azonnal jelentsd ki, hogy nekem megadatott, hogy megismerjem Isten országának titkait. Azonnal *öltsd fel* magadra az Igét! Azt senki más nem tudja megtenni helyetted. Azoknak pedig nem adatott meg, mert:

MÁTÉ 13,1–23.

12. Mert akinek van, annak adatik, és bővülködik; de akinek nincs, az is elvétetik tőle, amije van.

Mondhatnánk, Isten olyan igazságtalan, mikor ezt így rendezi, hogy szörnyű. Hogy szegénynek alig van valamije, és azt is elveszik tőle? Hát ezt a *hallásunkra* mondja az Úr. Itt a fülről van szó. Akinek van, annak adatik. Akinek van *füle a hallásra*, annak még adnak hozzá. Akinek nincs füle a hallásra, és bolondul, esztelenül éli az életét, az a pici, amit vélt, hogy van neki, az is elvétetik. Azt is elveszti. Bolyong az életben, nincs átlátása.

13. Azért szólok velük példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek.

Nem értik ezt a birodalmat, ahova bekerültek, mert ugyan vannak szemeik, de *nem látnak* vele a szellemi birodalomban. Vannak füleik, de *nem hallanak* vele, mert az egy szellemi hallás, aminek ki kell épülnie az életünkben. Így nem lesz megértésük – mondja Jézus.

14. És beteljesedék rajtuk Ésaías jövendölése, amely ezt monda: Hallván halljatok, és ne értsetek; és látván lássatok, és ne ismerjete:

Ez szörnyű helyzet. Halljuk az Igét, és *nem értjük*. Nem ismerik Isten törvényeit nagyon sokan.

15. Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkal, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

Látod, hova kerülünk vissza? A nép szívéhez. A hívő szíve az, ami a példázatnak az alapja, amiről Jézus itt tanít. A szívünk, mint *termőtalaj*. Mint föld, ahova bekerülnek a magok. A szívünk. Megkövéredett a népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak. Velünk soha nem így lesz. Szemeiket behunyták, hogy valami módon ne lássanak szemeikkel. Jézus megjelent ennek a népnek, és nem akarták látni a csodáit. Nem akarták hallani az igazságokat, amit Jézus hirdet.

Sőt, azt állították róla, hogy az ördög embere, és az ördög van benne. És hogy Belzebubbal űzi ki az ördögöket. Vádaskodtak, csúfolódtak vele. Nem akarták látni Isten kegyelmét, ami megjelent nekik. Szemeikkel látták, de nem fogták föl, füleikkel hallották, de nem értették. Jézus így folytatja: meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket. Azért van így, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket, mondja Jézus. Ezt az Igét jelöld meg a Bibliában!



Ebből kiolvasod azt, hogy a *gyógyulás* akkor fog jönni, és *maradandóan* lesz nálad, ha nemcsak meggyógyulni akarsz, hanem meg is tartod, ami nálad van! Meg is kell *őrizni*! Hogyha pontos a hallás, és pontos a látás, és pontos a megértés a szellemi birodalomból, *akkor jön* a gyógyulás.

Nem Isten tartja vissza tőlünk a gyógyulást, ebből látszik. Valami *akadályozza*, hogy ne tudják felölteni a gyógyulást, ne tudják elfogadni. A *látásnál*, a *hallásnál*, és a *szívbeli megértésnél* vannak a különbségek.

Ezért nagyon fontos ez a példázat, mert Jézus megszerezte számunkra a gyógyulást, akkor ki ne akarna gyógyultan járni? Ez jár *nekünk* a megváltásban. Jézus elvégezte, elszenvedte minden betegségünket, elvitte minden bűnünket, nekünk *teljes szabadságban* kellene járni, hívőknek. *Megszerzett* dolog. Hatalmas árat fizetett Jézus érte.

MÁTÉ 13,1–23.

16. A ti szemeitek pedig áldottak, hogy látnak; és a ti füleitek, hogy hallanak.

Azonnal ki kell jelenteni, hogy az én *szemeim áldottak*, mert látnak, Jézus ezt rólam mondja! Azonnal, ahogy olvasod, *öltsd magadra* az Igét! Amikor közösségbe kerülsz Istennel, az Ő Igéjével, akkor fel kell öltetni magadra az Igét!

Ki kell jelenteni, hogy az én szemeim áldottak, mert mindazokat *meglátom*, amik most még akadályoznak abban, hogy ne a teljességben járjak! Ezek eltávoznak, én ezeket meglátom, az én *szemeim megnyílnak* erre! Én látni fogok! Ez egy imádságos igeolvasás. Nagyon fontos az életünkben.

Egy közösség, ahogy a Szellem olvastatja veled a Szentírást, azonnal öltsd magadra. A ti szemeitek áldottak, hogy látnak, és a ti füleitek, hogy hallanak – mondja Jézus nekik. Az én *füleim áldottak*, ha *hallanak*. Azonnal magunkra öltjük, hogy mi olyanok vagyunk, akik *látunk és hallunk*, és szívbeli *megértést* veszünk, és ezért meggyógyulunk. Minden betegségünkben meggyógyulunk, mert Jézus megszerezte nekünk.

17. Mert bizony mondom néktek, hogy sok próféta és igaz kívánta látni, amiket ti láttok, és nem látták; és hallani, amiket ti hallotok, és nem hallották.

Ezek a tanítványok kiváltságos helyzetben voltak, mert Jézussal járhattak. Jézusnak feltették a kérdéseket, és Jézus magyarázatokat adott nekik, tanította őket. Külön a többiektől, akiknek a példázatok elhangoztak. Nagyon kiváltságos helyen voltak.

18. Ti halljátok meg azért a magvető példázatát.

Jézus itt kibontja ezt a példázatot. Elmagyarázza nekik.

19. Ha valaki hallja az Igét a mennyeknek országáról és nem érti, eljön a gonosz és elkapja azt, ami annak szívébe vettetett. Ez az, amely az útfélre esett.

Látod, ez a megértés mennyire fontos? Hogy ott legyen a megértés a szívünkben. Ha nem érti, eljön a gonosz, és elkapja azt. Ahol hintik az Igét, ott leselkedik. Azonnal ott terem, *elkapja*, ami annak szívébe vettetett, ez az, ami az útfélre esett. Az a mag nem is került bele a szívbe. Kikapta a szívből.

Lukács azt mondja, hogy ezek azok, akik nem üdvözültek. Nem tudott bekerülni a szívbe a mag. A romolhatatlan magot kikapta az ördög, miközben hintették. Látunk ilyeneket az evangelizáción, hirdetjük az Igét, van, aki úgy elmegy, mintha nem is hallotta volna. Elmegy



másfelé, nem érdekli, ez az útfélre esett mag. Vannak ilyen magok. Nekünk az a dolgunk, hogy hintsük az Igét, hogy hirdessük az Evangéliumot.

MÁTÉ 13,1–23.

20. Amely pedig a köves helyre esett, ez az, aki hallja az Igét, és mindjárt örömmel fogadja;

Az Ige *jó hír*. Az Igét nem lehet másként fogadni. Az Igét örömmel fogadja az ember. Meg lehet gyógyulni, tényleg? Hú, és halleluja! Hozsanna a magasságban, örvendezünk, és ujjongunk, és ezek örömmel fogadják az Igét. Hintik nekik az Igét. Hallja az Igét, örömmel fogadja. Mindannyian örvendezünk, amikor halljuk az Igét. Tényleg ez az igazság?

Ezek jó hírek. Örvendezünk? Igen, örvendezünk. Igen ám, csak van tovább. Van másnap is. Amikor hallod az Igét és nagy örömmel fogadod, az egy csodálatos nap. Akkor került a szívedbe az Ige, és egy olyan örömujjongásnak kell lenni a szíveden, ami bárcsak örökre ott maradna! De nincs gyökere ennek az Igének.

Az, hogy *gyökerek* ereszkedjenek, ahhoz *idő kell*. A kertedben az elvetett mag sem gyökeresedik meg másnapra. Nincs gyökere, csak ideig való. Egy hétig visszajár, és még egy hétig visszajár, és harmadik héten nem látja, amit hisz, és erre azt mondja, hogy áh, ez a dolog nekem nem működik! – és eldobja, mert nem látja a gyökerét.

21. De nincs gyökere benne, hanem csak ideig való; mihelyt pedig nyomorgatás vagy üldözés támad az Ige miatt, azonnal megbotránkozik.

Azt mondja, áh, az nem úgy van! Ez nem igaz. Fogja magát és sarkon fordul, és továbbmegy. Pedig azt *találta* meg, az egyetlen, ami *segít* neki ebben az életben. Az egy igaz szent Igét, a Magot, ami tudna teremni. Ezek tehát megint nem teremnek. Ezek az útfélre esettek, és a köves talajra esettek.

22. Amely pedig a tövisek közé esett, ez az, aki hallja az Igét, de e világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az Igét, és gyümölcsöt nem terem.

Látod, megint szívekről beszél. Mert a *föld* nem hallja az Igét, ezek mind hallják az Igét. Minden egyes esetben azzal kezdi Jézus, hogy hallották az Igét az útszélre vetettek is, a köves helyre esettek is és a tövisek közé esettek is.

Most olvastam, hogy amely pedig a tövisek közé esett, az hallja az Igét, de megint történik valami, mégpedig a világnak gondja, és gazdagságnak csalárdsága. A *gazdagság* azért nagyon csalárd dolog, mert szeret eléje férközni Istennek. Azt hisszük majd, hogyha meglesz az, amire vágyunk, meg amiket látunk a világban, a csillogás, meg a gazdagság, ha majd az meglesz nekünk, az majd megelégit minket.

Isten elé tolakodnak ezek és elkezdik az emberek ezeket hajtani, ahelyett, hogy az hajtáná az embereket, hogy Istent még *jobban megismerjék*, hogy ezeknek a magoknak növekedést adjanak. Elkezd növekedni a szívükben ez a kívánság, a gazdagságnak csalárdsága, ami megcsalja őket. A világnak a gondjai, a kívánságok *elfojtják* az Igét.

Ez is elkezd növekedni, beférkőzik az ember szívébe, és az gyorsabban növekszik, mint az a mag, ami elvetődött, és elfojtja az Igét úgy, hogy gyümölcsöt *nem terem*. Szörnyű helyzet. Az az igei plánta is növekszik, gyökeret ver, növekszik, és gyümölcsöt akar teremni, de van valami, ami eléje kerül és gyorsabban növekszik, és elfojtja. Elfajtottja az Igét, és az nem terem.



Ezért szoktam mondani az embereknek, hogy semmit ne engedjenek meg a szívükben, ami oda tud férközni Isten elé. Mindenkinek magának kell *megvizsgálnia*, hogy növekszik ott még valami, ami erőteljesebb Isten szereteténél, Isten vonzásánál, az Ige szereteténél? A szolgálatnál? Van-e ott valami, ami gyorsabb, amit előtérbe helyeztem, amire nagyobb súlyt helyeztem az életemben?

Aminek *nagyobb hangsúlyt* adunk az életünkben, az fog jobban növekedni. Amit jobban kívánunk, az jobban fog növekedni. Ezért nem véletlen, hogy Jézus azt mondja, hogy keressétek *először* Isten országát, és az Ő igazságát. Ezek a világi gondok, mindezek, amik miatt aggódtok, meg kívántok, meg kértek, meg vágyódtok, azok mind megadatnak néktek, ha Őt teszitek az első helyre az életetekben. Ez a magvető példázatában benne van.

Elfojtja az igei magokat, ha nem így teszteket, és erre figyelni kell! Azért kell nagyon *figyelni*, mert mindenkivel megeshet, hogy azt hiszi, hogy ó, hát az én szívembe be vannak vetve ezek a jó magok, és teremnek! Mégis, útközben megcsalattatnak. Valami még ott van a szívükben, ami erőteljesebben növekszik, és elfojtja az igei növekedést, és nincs termés.

Jézus aztán a jó földre *tereli* a figyelmünket. A végén Jézus azért mindig fölemel minket. Fölemeli a szívünket, hogy van olyan szív, ahova bekerül a mag, és bőséges termést hoz. A mi szívünk ilyen, mi itt vagyunk és éhezzük az Igét, és szomjazzuk, és hallgatjuk, és átadjuk magunkat az Igének.

Az Ige megmos minket, az Ige munkál minket, az Ige *formál* minket, az Ige beszélget velünk, szól hozzánk, *kommunikál* velünk, megvigasztal, az Ige *él* bennünk. Ő van a legelső helyen, a szent Ige. Azt mondja Jézus:

MÁTÉ 13,1–23.

23. Amely pedig a jó földbe esett, ez az, aki hallja és érti az Igét; aki gyümölcsöt is terem, és terem némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit.

Az Igét meg kell érteni! Sok esetben az ember nem ért egy részt, akkor félre kell tenni, amíg meg nem világosodik! De törekedni kell rá, hogy egy *belső megértés* legyen bennünk, hogy azt senki ne tudja mondani, hogy az nem úgy van! Mert neked itt belül megértésed van, hogy az úgy van. Egy *belső bizonyosság* van, a Szent Szellem bizonyosságában.

Hallja és érti az Igét; aki gyümölcsöt is terem, és terem némely százannyit, némely hatvanannyit, némely pedig harmincannyit. Ez a gyönyörű *bővülködés* jön az életünkre, bármiről is legyen szó. Bölcsességre vágysz? Kezdd el vetni a bölcsességmagokat az életedben! Azt fogod észrevenni, hogy az útjaidat az Úr bölcsességében tudod majd járni, és meghozni a döntéseidet.

A *bölcsesség* magokat elvetni nagyon fontos. Salamon király legelőször ezt kérte Istentől, amikor Isten megjelent neki. Egy nagy áldozatsorozatot mutatott be, rengeteg áldozati állattal köszöntötte Istent, és Isten megjelent neki álmában. Megkérdezte, hogy mit kérsz? Amit kérsz, neked adom. Nem az ellenségeinek a vesztét kérte, nem nagy gazdagságot kért, és minden mást, amit fel tudnánk sorolni. Nem. Ő bölcsességet kért.

Azt mondta, Uram, fiatal vagyok. Add meg nekem, hogy legyen bölcsességem be- és kimenni e nép előtt. A történettudósok 17-20 éves korára teszik, hogy a királyság az ő kezébe került. Fiatal korában került a királyság hozzá, és látta, hogy bölcsesség nélkül nem fog menni, ezért bölcsességet kért Istentől.

Bölcsesség nélkül nem boldogulunk az életben. Ez a bölcsesség kell, hogy vezessen minket. Meg kell koronázni magunkat az Ő bölcsességével! Tudnunk kell, hogy *Isten bölcses-*



sége kell, hogy vezesse az életünket, hogy ne kerülhessünk azokra a helyekre, ahol az Ige nem terem az életünkben. Ezt a bölcsesség tudja.

A bölcsesség nagyon-nagyon fontos. Öleld magadhoz, szorítsd magadhoz, ez legyen a homlokodon, és mindenhol! *Uram, tanácsolj engem a Te bölcsességeddel! Soha ne tévelyegjek, soha ne kerüljek olyan helyre, hogy az Ige ne teremjen az életemben! A Jézus nevében! Ámen!*

A drága Úr Jézus Krisztusban! Olyan föld vagyunk, aki jól terem, aki bőségesen terem. Sőt a száz fölött van még ezerszeres termés is. Ki kell járni a mértékeket, a léptékeket. Lehet növekedni, Isten országában növekedés van.

Mondjuk együtt: én hatalmas aratómunkás vagyok! Megtanulom a harminc-, a hatvan-, a százszoros, és az ezerszeres termést is! Ámen! Tudod, hogy Istennek öröme lesz benned. A jó földről a Lukács evangélium úgy írja:

LUKÁCS 8,15.

15. Amelyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott Igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek állhatatossággal.

Őrizni kell az Igét, ami a szívedbe került. Tiszta és jó szívvel kell megtartani azt, megőrizni, ragaszkodni hozzá. Ez már oda bekerült a szívedbe, és tudod, hogy úgy van, bizonyosságot kaptál a Szent Szellemtől, nem szabad hagyni, hogy az első hitpróba kiszaggassa onnan. *Ragaszkodni*, tiszta és jó szívvel megtartani. Gyümölcsöt teremnek állhatatossággal.

A szívedbe mit engedsz be az Ige mellé? A haragot, a meg nem bocsátást, a trágár szavakat, a nem odavaló dolgokat? Mi az, ami megrontja, ami *elfojtja* az Igét, ami *megkeseríti* a Szent Szellemet, hogy egy bőséges termés jöhessen elő?

Mindenkinek saját magának kell keresnie, és meg is találja, mert a Szent Szellem segít ebben nekünk, hogy azt megvilágosítsa. Ugyanis mind a négy esetben hallották az Igét. Egyik sem mondhatja, hogy ő nem hallotta az Igét. Kedvenc Igénk ez a Róma 10,17.

RÓMA 10,17.

17. Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által.

A hit, hallásból van. A hallás Isten Igéje által van. Szoktuk mondani? Fontos is, hogy *halljuk* az Igét. De az Igét hallani még nem elegendő. Bejövünk a gyülekezetbe és hallgatjuk az Igét, és hallgatjuk az Igét. Van, aki több mint 20 éve jár hozzánk, és még lehet, hogy *nincs megelégedve* a gyümölcstermésével minden területen. Pedig már elég rég hallgatja az Igét.

A vérfolyásos asszony – szoktam mondani – összesen *egyszer hallott* Jézusról. Amikor hallott Jézusról, *elhatározta*, hogy ő odamegy. Mi már régebb óta hallunk Jézusról. Kell valamit *cselekedni* ilyenkor, *ötvözni* kell a hitünkkel!

A drága Úr Jézus Szentírásában, a Zsidó levélben van írva, hogy nekik is hirdettetett az Ige, mint nekünk. Mégis hoz valami óriási párhuzamot, egy példát nekünk. Hirdettetett az Evangélium nekik is, miképpen nekünk is.

ZSIDÓ 4,2.

2. Mert nekünk is hirdettetett az Evangélium, miképpen azoknak, de nekik nem használt a hallott Ige, mivel nem párosították hittel azok, akik hallották.

Mind a kettőnknek *hirdettetett* az Ige, és mégis van valami *különbség*. Nekik nem használt a hallott Ige, mondja a Zsidó levél. Döbbenetes. Létezik, hogy a hallott Ige nem használ az



életünkben? Ez elgondolkodtató! Nem használt nekik a hallott Ige, mivel – itt van a kulcs – *nem párosították hittel* azok, akik hallották. Ez egy köteles részünk, amikor halljuk az Igét.

Az Ige úgy van Istentől *elküldve*, hogy mikor a *szellemünk hallja*, elkezd hitet termelni, *hit ébred*, hit jön elő a szívünkben. Ahogy halljuk az Igét, mindjárt örömmel fogadjuk. Amikor azt halljuk, egyszerűen hit ébred a szívünkben, felébred a hitünk.

Ezt a *hitet párosítani* kell valamivel, különben elhal és nem terem. Ezt a hitet oda kell párosítani a helyzetekhez, ezt a hitet oda kell párosítani az Igéhez, amit hallottál, hogy az Ige elkezdhessen növekedni, hogy *megteremje* azt.

Vagyis az a hit, ami a szívünkben ébred, nem minden talajban tud teremni, ezért nagyon kell őrizni és *gondozni* a szívünket. A szívünkben mit engedünk meg? Akarunk-e teremni? El kell döntenünk! Akarunk-e jó, hatékony földdé lenni Isten Királyságában? Mi szeretnénk bőséges terméssel odaállni majd az Atya elé, hogy a vető és az arató együtt örvendezhessen.

Ugye, szeretnénk úgy odaállni, hogy bőségesen teremjünk? A kérdést nem úgy kell feltenni, hogy ez a kereszténység mi jót tud hozni nekem, mit tesz ez majd nekem? A legtöbb keresztény azt várja, hogy majd Isten mit tesz neki. De azt fel kell fogunk, hogy *mi vagyunk itt Istenért*, és nem Isten van itt értünk! Ez azért nem mindegy, nézőpont kérdése.

Mi vagyunk itt Őérte. Ez a kereszténység adatott nekünk, és Isten elvégezte, hogy nekünk jó legyen. De mi azért vagyunk itt, hogy Istenre tekintve, az Ő *elhívását* tudjuk teljesíteni, betölteni, gyümölcsöt teremni, az Ő *jóságát hirdetni*, az Ő áldásait hirdetni.

Nem lehet állandóan csak azt lesni, hogy Uram, tudsz nekem tenni valami jót? Ezt add nekem, azt add nekem! Ez a kereszténységnek csak az *egyik* oldala, de ha azt a *másik* arculatát nem keresed, akkor soha nem leszel megelégedett keresztény.

Az *igazi öröm* akkor fog fölébredni a szívedben, hogyha megtalálod azt a helyet, amire Isten téged itt elplántált és elhívott. Az pedig a gyümölcsstermés. Gyümölcsstermés Istennek. Van egy *kulcs* ahhoz, hogy ez az elvetett Ige *jól teremjen*, hogy a gyökerek mélyebbre menjenek, ez az *elmélyült kapcsolat* Istennel, hogy mélyebbre jussanak azok a gyökerek.

Amikor nagyon csönd van, akkor úgy gondolom, hogy mélyebbre került a szívetekben, amit szerettem volna mondani. Nagyon örülök neki. Ámen! Dicsőséget adunk Istennek, a drága Jézus szent nevében!

Vannak olyan esztendők, amikor nem olyan bőséges a csapadék, mint máskor. Ugye, a száraz esztendőről beszél az Ige, és az igazi plánták hogy maradnak életben? Úgy, hogy a gyökereiket a folyóvíz felé bocsátják. Gyökerek nélkül nem maradunk életben.

Ha megtanuljuk, hogy a gyökereinket a *folyóvíz felé* kinyújtsuk, és onnan vesszük a táplálékot, akkor van egy forrásunk, amit a világ nem lát, és onnan tudunk táplálkozni. Ez az *elmélyülésnek* a része, hogy mélyre nyúljanak ki a gyökereink.

Az egyik mag azért halt el, mert nem tudott gyökeret eresztetni, köves helyre esett. Nem volt gyökere. Ha nem volt gyökere, akkor először is nagyon gyorsan ki lehet szaggatni a helyéről, másrészt pedig nincs táplálása a földből.

Ezért most gondoljunk bele, hogy mit tesz az nekünk, ha vannak *elmélyült gyökereink*. Egy nagyon kiváló rész a Lukács evangéliumban. Lapozzunk el oda, tanulságos lesz, és ide nagyon beilleszkedik.



Ott van-e a szívünkön, hogy el akarunk *mélyülni* az Úr dolgaiban, vagy csak *felszínes* keresztények vagyunk? Lehet felszínesen is szeretni az Urat, csak nem érdemes, Ő akkor is úgy fog szeretni minket, de nem lesznek olyan terméskihozatalaink Isten Királyságában. A felszínesség nem visz minket előre!

Nézzük ezt a Lukács evangéliumban! Ez egy nagyon-nagyon drága, szent rész, a csodálatos halfogásról szól.

LUKÁCS 5,1–7.

1. És lőn, hogy mikor a sokaság hozzátódult, hogy hallgassa az Isten beszédét, Ő a Genezáret tavánál áll vala;

Képzeljétek el, hogy tódult a tömeg Jézushoz, aki jött, mindenki meggyógyult, hallgatták Isten Igéjét, és az megelégtette őket. Tódult hozzá a tömeg. Ez egy nagyon fontos dolog. A *sokaság tódul* ma is Jézushoz északról, délről, keletről, nyugatról. Imádkozod-e ezt?

Az éhes szívűek, a szükségben lévők, a csonkabonkák tódulnak Jézushoz. Ugye, imádkozod ezt? Ő Jézus, és hozzá kell, hogy jöjjenek! Rengetegen vannak még, akik nem ismerik. Rengetegen... Azért mentek, hogy hallgassák Őt. Ti is Isten *Igéjéért* vagytok ma itt, hogy hallgassátok, az Ige foganjon a szívetekben!

2. És látott két hajót állani a vízen: a halászok pedig, miután azokból kiszállottak, mossák vala az ő hálóikat.

Vagyis a halászat után voltak.

3. És Ő bemenvén az egyik hajóba, amely a Simoné volt, kérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a földtől: és mikor leült, a hajóból tanítá a sokaságot.

Ezt már sok festő kívánta megfesteni, aki tényleg látta szellemben. Azok a képek nagyon közel vannak ahhoz, ahogy Jézus ül a hajóban, a sokaság a tengerparton. Ő *hirdeti* Isten Igéjét, és a sokaság hallgatja az Igét. Semmi más nem történik itt, hirdeti Isten Igéjét.

4. Mikor pedig megszűnt beszélni, monda Simonnak: Evezz a mélyre, és vessétek ki hálóitokat fogásra.

Most jön a *jutalom*.

5. És felelvén Simon, monda néki: Mester, jóllehet az egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit: mindazáltal a Te parancsolatodra kivetem a hálót.

Hányan vagyunk, akik az elmúlt évben nem sokat fogtunk? Amerre igyekeztünk, szinte semmit. Amerre csak próbálkoztunk, bezárt ajtók, terméketlen helyzetek, nem fogtunk semmit.

Mindazáltal a Te parancsolatodra kivetem a hálót – mondja Péter, aki mindig szeretett okoskodni. Egész éjszaka halásztak, egy halat sem fogtak, vagyis *rossz helyen* halásztak. Nem ott engedték le a hálóikat, ahol az *áldás volt*, merthogy a tóban voltak halak, az most kiderül. A tó tele volt hallal. Kiderül mindjárt.

Jézus azt mondta, menjetek beljebb, menjetek be a mélybe, ott olyan halfogás lesz, amire nem is gondoltatok volna! De a sekély vízben nincsen halfogás. A *felszínes kapcsolatok* Istennel, abból nem lesz kihozatal, *semmit nem fogunk*. Magunkat ámitjuk, persze: hiszen imádkoztam.



Minden felszínes: nincs ott az öröm, nincs ott a megelégtetés, nincs ott a békesség, közben állandóan aggodalmaskodunk, mindig a gondjainkra koncentrálnunk, felszínes. Egy darab halat nem fogtak így. Mondd, hogy felszínes! A felszínes kapcsolat csak *ámítja* az embert.

Azt mondta Jézus, hogy menjetek be a mélyre, és ott engedjétek le a hálóitokat! A mélyre, a mélységekbe. Elmélyülni Istennel, ahol gyökereket tudunk eresztetni a mélybe, és onnan jönnek elő ezek az áldások.

LUKÁCS 5,1–7.

6. És ezt megtévén, halaknak nagy sokaságát keríték be; szakadoz vala pedig az ő hálójuk.

Annyi halat fogtak így! Előtte egyetlen hal nem akadt a hálójukra, most pedig szakadozott. Jézus azt mondta: – A hálóitokat engedjétek le! Ők *egy* hálót engedtek le. Mondták: – Most már tisztítjuk a hálóinkat. Egész éjszaka semmit nem fogtunk, de a Te szavadra leengedjük azt az egy hálót. Milyen mértékkel mérünk Istennek a szavára? Az az egy háló majdnem szétszakadozott.

7. Intének azért társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek és segítsenek nékik. És eljövén, megtölték mind a két hajót, annyira, hogy csaknem elsüllyedének.

Itt zsúfolásig tele volt a tó hallal, ahol leengedték, *ahova* Jézus mondta, hogy menjenek. Tele volt a tó hallal, bőség volt, hatalmas halfogás volt. Ha neked *elmélyül* a kapcsolatod Istennel, fogsz tudni *halászni* így. Aztán szólsz a másiknak, hogy gyere ide, itt fogsz haladni! Így fogsz neki segíteni. Addig, amíg a sekélyesben halászol, se magadnak, se a másiknak nem tudsz majd fogni.

Ez egy *kulcs* a keresztyén életünkben: *elmélyülni* a kapcsolatunkban Istennel. És ez hogyan van? – kérdezed. Na, ez az, amit az Úr neked tud csak *megmutatni*, hogy kell bemenni oda a belső szobába, hogy kell Vele *időt tölteni*, hogy kell Vele úgy közösségben lenni, hogy abból a mélységből aztán *legyen füled* a hallásra, és *legyen szemed* a látásra, és *legyen szíved* a megértésre, *mélységek* kellenek.

El kell *mélyülni*, és közben *örködni* a szíveden, hogy más ne legyen ott. Amivel az Úr nem tud közösséget vállalni. Azok a meg nem bocsátások, *indulatok*, haragok, testben járások, mint a gaz, *elfojtják* a magot, nem tud teremni, gyökere meg nincsen, és várjuk, hogy teremjen.

Mind a két hajót megtöltötték. Az övéket is, és a társaikét is, annyira, hogy csaknem elsüllyedének, olyan *bőséget adott* Isten. Akarunk-e ilyen bőséget látni az életünkben? Úgy megtölti Isten áldással a házunkat, hogy építeni kell a következőt, hogy legyen hova behordani az áldást. Nagyobb csűröket kell építeni, nagyobb terület kell az áldásnak, mert nem fér el.

Kihordjuk az áldást, mert nem tudjuk behozni, először *ki kell hordani* az áldást, hogy *be tudjon jönni*. Ilyen áldásokat ígér nekünk Isten! És ez valóságos szellemi hely, ha elmélyül a kapcsolatunk Istennel.

A felszínességet ki kell dobni az életünkből. Az életkapcsolatainkban sem jó a felszínes-ség, de Istennel, ha felszínes a kapcsolatunk, akkor sehova nem jutunk. Mindenki vegye el magának, hogy hogyan kéri Isten azt az elmélyülést. Te fogod *meghallani* Tőle, hogy hogyan lehet bemenni *mélyebbre*.

Ahogy Jézus mondta, hogy menjetek a mélyebbre, és ott engedjétek el a hálót, mert van az életünkben ilyen *mélyebb hely*, az biztos, különben Jézus nem mondaná. Oda akarja, hogy



bemenjen az életünk. A gyökereinket mélyre kell eresztetni, hogy az első alkalommal ne tudjon onnan kiszaggatni minket, amikor jön a szaggató.

Akinek mélyen van a gyökere, annak van egy forrása, amit a világ nem lát. Ez onnan az *élet vizéből* jön, a folyóvizek mellé van ültetve az a fa, és annak van tápláléka, van bősége, és van aratás, és ezt Isten rendeli nekünk, hogy a mélyre menjenek le a gyökereink.

Még egy gondolatot a mag *jó terméséhez* mára. Nagyon nagy terület ez, és rengeteg példázat van a jó termőföldről. Az *elvetett magoknak* szükségük van még valamire ahhoz, hogy növekedni tudjanak, hogy teljesen a rend szerint tudjanak növekedni, amit ez az isteni DNS hordoz. Az *istenti DNS* tökéletes, ám szükség van az öntözésre, hogy az *öntözéseket* megkapja az a mag, amit elvetettünk a földbe.

Az Ésaías könyvében az 55. fejezetben kapunk egy képet arról, hogy Isten országában hogyan megy az öntözés. A drága Jézus Krisztusunk Szentírása. Mondjuk, hogy dicsőséget adunk Istennek!

Az Ige dolgozik a szíveden, miközben ezt hallgatod, és meggyőz téged arról, hogy hogyan lehet beljebb menni, miként lehet mélyebbre menni, hogyan és mit kell tenni, hogy másoknak nagyobb legyen a termés. Öntözések. Nem elég a magot elvetni, öntözni kell, pontosan úgy, ahogy a fizikai világban, ha elvetettük a magot, azt öntözni kell.

ÉSAIÁS 55,10–11.

10. Mert amint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek:

Az eső adja a magot, ez az öntözés. Vagyis megtudjuk, hogy Isten *Igéje*, ami az Ő szájából származik, az egyben az *öntözést* is elvégzi. Az eső, ami alászáll az égből. Ez az az eső, ami megöntözi azt a magot, amely a romolhatatlan mag, ami szintén Isten *Igéje*.

Itt meg fogjuk látni, ha ezt a két sort végigolvassuk, hogy az alfától az omegáig minden Isten *Igéje*. A *mag* Isten *Igéje*, az *öntözés* is Isten *Igéje* által van, vagyis nekünk csüggenünk kell Isten ajkán állandóan. Ott kell csüggeni a kereszténynek.

Egyszer hallottam, elvetettük a magot, és azután kimegyünk a világba, és az öntözésre már nem gondolunk. Nem járnak vissza úgy a *gyülekezetbe*, pedig ott történne ez az *öntözés*. Újra hallani az Igét, és újra hallani, megértéssel venni az Igét, és előjön egy öntözés, egy gyönyörű mennyei öntözés. Az égből száll alá, és Isten *Igéje* ez az öntözés. Így lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen. Ez öntözés.

11. Így lesz az én Igém, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és gyümölcsöt terem ott, ahová küldöttem.

Itt most a *mag öntözésére* kerül sor Isten *Igéje* által. Ez Isten *Igéje*, így van megteremtve. A *magok*, a DNS bekerül a szívedbe, el akar kezdeni növekedni, gyökeret akar eresztetni mélyen a szívedben, termést akar hozni. Mi kell hozzá? *Öntözések* kellenek.

Ha nem esik az eső, és egész nyáron aszály van, akkor elszárad minden termés, a legdrágább mag is, ha bevetted a földbe. Ha nincs öntözés, akkor nincs termés. Vissza kell járni a hívőknek a *gyülekezetbe*, ezért nagyon fontosak ezek a helyi gyülekezetek.

Nem győzöm hangsúlyozni, akiket elplántál az Úr az alkalmakon, hogy gyertek vissza, és hallgassátok Isten *Igét*. Legyetek megöntözve hétről hétre, sőt mindennap olvassátok az



Igét, hogy legyetek megöntözve! Mert ez az az öntözés, amely Isten Igéje, amely az Ő szájából származik, az gondoskodik arról, hogy megöntözzé a földet.

Itt írja, megöntözi a földet, *termővé teszi*, gyümölcsözővé teszi azt a magot. Azt Isten Igéje tudja megtenni, gyümölcsözővé teszi azt. Isten Igéje az, ami magot tud adni a magvetőnek. Szeretnél-e *magvető lenni*, szeretnél-e adakozni Isten országába?

Mi tudja megtenni egyedül? Isten Igéje, az fogja *hajtani a szívedet*, hogy elkezdesz adakozni, mert meglátod, hogy *adakozni jó*, hogy magot vetni jó, és ennek *termése lesz*. Ez bőséges aratást fog hozni. Kenyeret az éhezőknek.

A drága mennyei Atya az, aki *gondoskodik* kenyeret adni az éhezőknek. Az Ige által teszi, az öntözések által, az Ő esője által. Így lesz az én Igém, amely a számból kimegy. Látod-e, hogy miért kell ott csüggeni Isten ajkán? Éjjel nappal.

Uram, mit szólsz nekem, mit mondasz nekem, melyik az az Ige, amit meg kell ragadnom? Melyik az, ami kell a helyzethez, hogy megmozduljon? Mi az a Rhema? Mi az, amivel vigasztalsz? Mi az, amit jelentesz? Uram, a szádból *akarak hallani*.

Tudod, mikor hallasz Tőle? Ha a kebelére hajtod a füledet. Ott kell nyugodni Őbenne! Teljesen Őbenne lenni, akkor fogsz hallani. Ez egy gyönyörű kép, az Ő kebelén nyugszik az Úr, mi pedig Őbenne. Ezért garantált, hogy hallunk Tőle, igenis hallunk Tőle.

Az nem igaz, ha valaki azt mondja, hogy ő még nem hallott az Úrtól, mert az Úr leggyakrabban szavak nélkül szól hozzánk. Van, hogy *hallható* hangon, van, hogy *belülről* halljuk, van, hogy *kívülről*, de leggyakrabban egy belső bizonyosság által szól hozzánk, és vezet minket, és öntözi ezeket a magokat.

Egyszerűen tudjuk, hogy növekedés van bennük, mert érezzük, hogy nem ott vagyunk, azon a helyen, mint múlt évben ilyenkor, *óriásit növekedtünk*. Érezzük, hogy erősebbek vagyunk, és érezzük, hogy nagyobb a kitartás bennünk, és tudjuk, hogy több dologgal tudunk megbirkózni, ha kell éppen, erősebbek lettünk, növekedtünk, bővebb termőföldre lettünk, többet lehet ránk bízni, átmertünk próbákon, jó termőföld lettünk.

Igenis tudnod kell, hogy *jó termőföldje* vagy Istennek, számít rád, ahova bevetheti a magokat Jézus nevében, és az az öntözés, ami jön, az Ige által történik. A Zsidó levél 6,7 írja – az öntözésről van szó még mindig, ezek a záró gondolatok.

ZSIDÓ 6,7.

7. Mert a föld, amely beissza a gyakran reá hulló esőt és hasznos termést hoz azoknak, akik művelik, áldást nyer Istentől;

Gyönyörű kép ez megint, hogy igenis Isten megöntözi az Ő földjét. Gyakran adja az alkalmas időben az esőket, a ráhulló esőket, és így hoz *hasznos termést*. Hasznos termést hoz azoknak, akik *művelik*. Ha jó termőföld leszel, akkor garantált, hogy áldást nyersz Istentől. Áldást nyersz Istentől.

Ezek a magok azért vannak elküldve, hogy *áldást teremjenek* az életedben. Gyakori eső kell hozzá. Isten az alkalmas időben hozza az *esőt* az Ő földjére, és az fog teremni, mert Isten nem fogja hagyni, hogy azok a magok gyümölcs nélkül, termés nélkül maradjanak.

Ha te szüntelen az Ő öntözéseiben vagy, Ő öntözi a földjét, öntözi a magokat és az teremni fog. Isten egy csodálatos rendet rendelt el az Ő Királyságára, hogy növekszik, magokat ad a szívünkbe, öntözést ad hozzá, növekedést ad hozzá.



Ő a növekedést adó Isten, és gyümölcstermést hoz. És akkor a vető és az arató *együtt örvendeznek*. Úgyhogy ne add föl! Isten Igéje az *romolhatatlan mag*, az tökéletes DNS-t hordoz, amire az Úr elküldte, azt megtermi. Legyél *kitartó* a hitedben, állhatatos a hitedben, ha még nem látod, akkor is! Ott hordozod a szívedben, *nővekszik* és gyümölcsöt terem, és *jutalma* lesz annak, aki kitart ezekben.

JAKAB 1,21.

21. Elvetvén azért minden undokságot és a gonoszságnak sokaságát, szelídséggel fogadjátok a beoltott Igét, amely képes megmenteni a lelkeiteket.

A világban bőven van példa rá, de ha az utunkba kerül, azt el kell vetni. Látod, ha a mag oda bekerül, az *be van oltva*, hogy megteremje, amire Isten elküldte. Szelídséggel fogadjátok a beoltott Igét – ezek a romolhatatlan magok –, hogy teljes üdvösséget teremjenek a lelkeiteknek. Az egész valónk, a szellemünk, a lelkünk és a testünk üdvösségre van rendelve, a Jézus nevében.

Megígérte az Úr, hogy vizet öntök a szomjúhozóra. Hányan szeretnétek öntözéseket? A *szomjúhozónak* tud adni, aki még éhezi, aki még nincs úgy megelégtve. Ha tudod, hogy még van, amit nem vettél el, azt szomjúhozni kell. Azt mondja az Úr, hogy én vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra. Vagyis, Isten nem fogja hagyni azokat a magokat elszáradni.

Ő megígérte, hogy folyóvizet önt a szárazra. Jönnek az öntözések, alkalmas időben jönnek az *öntözések*. Kiöntöm Szellememet a te magodra. A *Szelleme által* végzi ezt el. A Szellememet kiöntöm a te magodra, és áldásaimat a te csemetéidre. Vagyis, ha az Igét elvetjük és azok nővekszenek, az Igék áldást hoznak az életünkre, s az *ki fog hatni* a magjainkra. A következő generáció is áldott lesz. (Ésa. 44,3)

Itt ígéri meg az Úr, hogy kiöntöm Szellememet a te magodra. Ezek nem csak az Ige magjai, hanem az *utódaink* is. Mert úgy folytatja, hogy áldásaim a te csemetéidre, a magokra. Akarod-e, hogy a gyermekeid áldásokban járjanak?

Vesd a magokat és gondod legyen rá, hogy növekedjenek, mert, ahogy a gyermekeid látják, hogy te áldásokban jársz, ha naggyá lesznek, *követni fogják* azt. Nem a világ fogja vonzani őket. Az igei *magok növekedése* lenyűgöző lesz az életedben, úgyhogy a gyermekeid is kívánni fogják azt.

És adok reájuk – mondja az Úr, bőséggel adja –, és az én magaslatom környékére áldást, és bocsájtom az esőt idejében. Az Úr nem késik, a magoknak *növekedés kell*, és Ő öntözi. Bocsájtom az áldást idejében, és az esőt idejében – ezek a kései esők, ahova az Úr rendelt minket. A korai és a kései esők. Az első hónapban jönnek.

Isten meg fogja öntözni az Ő örökségét. Hatalmas kiadások előtt vagyunk, esők jönnek, dicsőség kiadások jönnek, és növekedések jönnek. Meg fogjuk látni a szemeinkkel, amiben hiszünk, amiket elültettünk, annak gyümölcsei lesznek az életünkben. *Elváró hittel* vagy-e, hogy gyümölcsöt fog teremni az életed? Hogy az igehirdetések gyümölcsöt teremnek?

És azt mondja, hogy áldott esők lesznek – így zárja az Ezékiel 34,26-ban. Áldott esők lesznek. Készen áll-e a szíved az öntözésre? Érzed-e azt a zúgó szelet, ami hozza a felhőket és hozza az esőt? Szellemben lehet érzékelni.

Kiment Illés próféta szolgálja, és amikor hetedszerre ment ki, és várta az esőt, és akkor az ő szavára adott Isten esőt. Hetedszerre ment ki és közben mindig imádkozott, mondta, hogy most már látok egy felhőt, mint egy kezét. Megjelent a felhő, és abból lett olyan hatalmas eső, hogy hirdette a királynak, hogy csomagolj és menj, mert hatalmas esők jönnek. (1Kir. 18,43)



Aháb, a gonosz király megkapta a jelet Istentől, három évig nem volt eső, és aztán jött az eső. Istennek gondja van, hogy a saját időzítésében esőt adjon a földedre. Hányan szeretnétek esőket, áldott esőket? Növekvő, gyönyörűséges gyümölcsöket teremni? A magok be vannak vetve, ott vannak a szívedben.

Tudod, hogy Isten nagyon *számít rád?* Mert romolhatatlan magokat hordozol a szívedben, és várja a termést. A szántóvető *békességgel várja* a föld gyümölcsét. Ezek mi vagyunk, ahogy az Igék növekednek bennünk. Emeld föl a kezed, kérlek, és énekeljünk egy olyan hálaadást Istennek, hogy gondja van ezekre a magokra, amit mi a szívünkben hordozunk.

Isten tudja, hogy hol vagy, milyen helyen vagy, hogy megpróbáltatott helyen vagy. Látja az ellenséget, hogy hogyan tartja vissza a helyzeteket, hogy a hitedet ellopja, hogy ne lásd azt, a kitartó hited milyen gyümölcsöket terem majd neked. De *maradj hűséges*, higgy abban, hogy jönnek az esők, és növekedést hoznak!

Egy *frissítő eső* jön. Hatalmas esők jönnek, az Úr öntözi meg az Ő földjét. Legyünk hálásak! Legyünk hálaadó szívvel! Jönnek az esők. Megváltoztak a szellemiek. A szellemi birodalomban *óriási változás* érzékelhető. Jönnek az esők a szárazra, a szomszédhozóra, a kietlenre. Esőket ad az Úr, hogy bőségeket teremhessünk, és aki *kitart* a hitében, az meglátja.

Soha nem adjuk fel! Mondd, hogy soha! *Soha nem adom fel, mert hiszek a magban, ami bennem van! A romolhatatlan magokban. És hiszek az esőkben, amelyek áldott esők, és jönnek a földemre, ahogy Isten megígérte. Hatalmas esőzések jönnek, kiáradások jönnek és öntözések lesznek, és százszoros termést hozok Istennek dicsőségére. Ámen.*

Tudsz-e örvendezni? Az Igéjét hallottad Istennek, az Igéjét, amit Ő teljesít be, Ő cselekszi meg. Az Igéjét hallottad. Örvendezzünk, dicsérjük Őt! Halleluja! Dicsőség Istennek!

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.*